

Szoboszlai Annamária

Kultúrmarketinges Hópelyhecske

JÁTSZÓTÉR; TÉL

utána, kezdődhet-e az előadás. Vajda Gyöngyvér-Hópelyhecske fecseg. Kedves ártatlansággal, naiv komolysággal. Nem *A diótörő*ből ugyan, de biztosan nem véletlenségből kerül előbb egy fenyőfa, majd később égőkkel díszített karácsonyi párja a hófehér tundra-színpadra.

Jevgenij Griskovec *Tél* című drámájában két katona és kéttáskányi robbanószer várakozik a jelre valahol Szibériában, a hómezőkön. Nem tudni – ők sem tudják –, hogy akciójuk csak egy újabb terepgyakorlat-e, vagy végre a „játék” éles, mint az élet maga. Meg olykor az álom. Mindenesetre a fagyhalál fenyegeti őket, talán nem is először, merthogy rutinosan beszélnek a semmiről, a cigarettáról, majd a mindenről, az orosz irodalomról... A *Tarasz Bulbáról*, az *Apák és fiúkról*. Nem a tarantinói divatos kultúrmalícia hangja ez, bár mintha szeretné a kornak eme tettes tétlenséggel filozofáló száját jártatni. Közben a fehér fagy, a nem múltó idő észrevétlenül át-átsiklik a múltba, az emlékek vagy álmok birodalmába. Hó, Tarasz Bulba, bomba nélkül... Az álomban Hópelyhecske igyekszik esélyt adni a katonáknak tévedéseik felismerésére és rendbehozatalára – sikertelenül. Szomorúbb ez, mint a fagyhalál. Előbb esetlen fiút látunk, aki alig mer beülni a szeretett lány mellé a hintába, ölelésre készülő karja darab fa, de a totális, a teljes csőd mégiscsak a csók, mely a bénázó csücsörítésig is alig jut el. Aztán a másik katona emlékképei elevenednek meg: apa és anya az ő születésnapját ünnepli, a csomagból azonban ing, kismackó meg helikopter kerül elő a várva várt bicikli helyett. Talán ha akkor elcsattan a csók, ha megérkezik a kerékpár, minden más-képp alakul? Vagy ha most, a Sznyegurocska által rájuk bocsátott álomban helyre tudnák hozni az egykor történeteket, akkor megmenekedhetnének a fagyhaláltól?

Kedves, szigorúan jóra forduló mesében ülünk, Hópelyhecske balerinás-diótörős tüllszoknyájában nem tartogat váratlan fordulatokat, nem környékezi aberrált szexuális képzelgésekkel a fiúkat, nem kezd sztriptízbe, nem süt muffint... Nem hangzik fel a „happy birthday”, mint a *Játszóterben*. De naiv gyermekmesénél mégiscsak többnek tud mutatkozni a *Tél*, s talán még sokkal több is lehetne, ha a drámaszöveg találékosan fogalmazna életről, halálról, változtathatatlanságról, hiábavalóról. Így viszont a színészeknek magukból kell hozzátenniük a pluszt, mely kiköszörüli a (konyha)filozófia csorbáit. Ez a fiúknak hol jobban, hol kevésbé megy. A tisztasá-

Pál Olivér felvétele

Kőmíves Csongor, Vajda Gyöngyvér és Kolozsi Borsos Gábor a *Télben*

guk, mely a *Játszóterben* könnyedén kisegítette őket a bozsiki gruppenszexes slamasztikából, a *Télben* magára marad; a megtisztuláshoz előbb bele kellene keveredni a mocsokba, bölccsé kéne válni, hogy aztán a tapasztalati tudás átsüssön a szavakon. De csak a naivgyermeki Hópelyhecske marad hiteles figura. Vajda Gyöngyvér játéka simítja el az egyenetlenségeket.

JÁTSZÓTÉR (A gyergyószentmiklósi Figura Stúdió Színház vendégjátéka a Merlin Színházban)

Zeneszerző: Yonderboi m. v., Philippe Heritier m. v. **Koreográfusasszisztens:** Vislóczki Szabolcs m. v. **Jelmez:** Berzsényi Krisztina m. v. **Rendező-koreográfus:** Bozsik Yvette m. v.

Szereplők: Bartha Boróka, Szabó Eduárd, Barabás Árpád, Boros Mária, Máthé Annamária, Vajda Gyöngyvér, Gazdag Erzsébet, Kolozsi Borsos Gábor, Vass Csaba.

JEVGENYIJ GRISKOVEC: TÉL

Látvány, rendezés: Béres László.

Szereplők: Kőmíves Csongor, Kolozsi Borsos Gábor, Vajda Gyöngyvér.